

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/204/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114200610
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1114200610.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci žalobcu: Mgr. U. Y., J. XX, K. proti žalovaným: 1. Centrum vedecko - technických informácií Slovenskej republiky, IČO: 00 151 882, Lamačská cesta 8, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Pokorným, Anenská 1, Bratislava, 2. Tatra banka, a.s., IČO: 00 686 930, Hodžovo námestie 3, Bratislava, 3. Roxy Invest, s.r.o., IČO: 35 683 449, Novinárska 3, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.10.2017, č.k. 10C/5/2014-125, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovanému v 3. rade nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu zo dňa 13.01.2014, ktorou sa žalobca, pôvodne spolu so subjektom V.d. Lasso New York, výrobné družstvo vystupujúcim ako žalobca v 2. rade, domáhal voči žalovaným vypratania nehnuteľnosti - pozemok parcela č. XXXX, na B. F. XX, Z. K., vedenej na liste vlastníctva č. XXXX, ako zastavané plochy a nádvoria, o výmere 465 m², kat. územie Bratislava - Staré Mesto (ďalej len „nehuteľnosť“) dôvodiac, že žalovaný v 3. rade založil nehnuteľnosť v prospech žalovaného v 2. rade záložnou zmluvou, registrovanou pod Z., i napriek tomu, že nedisponoval zákonným titulom jej nadobudnutia od právnych predchodcov. Žalobca s poukazom na obsah rozsudku Okresného súdu Bratislava I, v konaní sp. zn. 6T/2/2009, konštatoval, že A. K., ako v poradí prvý kupujúci nehnuteľnosti od predávajúceho V. d. Lasso New York, výrobné družstvo, túto v skutočnosti nenadobudol do vlastníctva, nakoľko kúpnu zmluvu neuzavrel a ani neuhradil jej kúpnu cenu. Hoci bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.04.2012 spod obžaloby oslobodený, trestný súd v ňom konštatoval, že skutok ako taký sa stal. Z tohto dôvodu podľa mienky žalobcu nemohli získať vlastnícke právo k nehnuteľnosti ani jej ďalší nadobúdatelia a akékoľvek kúpne zmluvy k nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v katastri nehnuteľností, nemali vplyv na vecné právo V.d. Lasso New York, výrobné družstvo. Žalobca ďalej uviedol, že na návrh žalovaného v 1. rade vyhlásil Okresný súd Bratislava I dňa 24.05.2005 rozsudok, č.k. 15C/30/2001-59, ktorým určil neplatnosť hospodárskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného v 1. rade (Slovenskou technickou knižnicou) a V.d. Lasso dňa 27.03.1990 podľa § 347 Hospodárskeho zákonníka. Predmetný rozsudok považoval za nulitný, nakoľko ho vydal všeobecný súd, ktorý podľa kogentných ustanovení Hospodárskeho zákonníka nebol hospodárskou arbitrážou. Navyac, žalovaný v 1. rade ani nedisponoval oprávnením obrátiť sa na

všeobecný súd so žalobou o neplatnosť hospodárskej zmluvy, nakoľko jeho právo sa v zmysle § 130 a § 131 Hospodárskeho zákonníka prekludovalo dňom 01.04.1991.

2. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 28.10.2015, č.k. 10C/5/2014-67, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.03.2016, č.k. 14Co/1/2016-84, odmietol žalobu žalobcu v 2. rade; jediným subjektom na strane žalobcu tak ostal Mgr. U. Y..

3. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania, aplikujúc ustanovenie § 123 a § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Dospel k záveru, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz, na základe ktorého by osvedčil a preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní, rovnako ako pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaných v 1. až 3. rade. Vykonaným dokazovaním mal konajúci súd za preukázané, že žalobca nebol vlastníkom nehnuteľnosti, vypratania ktorej sa domáhal. Zároveň, neuviedol také okolnosti a nepredložil také dôkazy, po vyhodnotení ktorých by mohol konajúci súd prejudiciálne rozhodnúť, že disponuje vlastníckym právom k nehnuteľnosti a v nadväznosti na to žalovaných zaviazat' na jej vypratanie z dôvodu, že jej užívaním bez právneho dôvodu zasahujú do práv žalobcu. Súd prvej inštancie v tomto smere poukázal na obsah spisu Okresného súdu Bratislava vo veci sp. zn. 15C/30/2001, v ktorom tento rozsudkom zo dňa 24.05.2005, č.k. 15C/30/2001-59, právoplatným dňa 20.07.2005, určil, že hospodárska zmluva č. 1/1990-EÚ, uzavretá dňa 26.03.1990 vo veci nehnuteľnosti je neplatná, a Centrum vedecko - technických informácií Slovenskej republiky, v procesnom postavení žalobcu, uložil povinnosť vrátiť V.d. Lasso New York, v procesnom postavení žalovaného v 2. rade, nadobúdaciú cenu nehnuteľnosti v sume 1.237,83 eura (37.291,-Sk), ako aj spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 7C/106/2011, vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti; v ňom sa na základe uznesenia konajúceho súdu zo dňa 02.06.2016, č.k. 7C/106/2011-361, právoplatným dňa 25.07.2016, stal ROXY Invest, s.r.o., v procesnom postavení žalovaného, vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Zároveň súd prvej inštancie zohľadnil, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 12.04.2012, č.k. 2To/132/2011-1045, právoplatným dňa 12.04.2012, oslobodil A. K. spod obžaloby pre spáchanie trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Trestného zákona. Obžaloba pritom vychádzala zo skutkového základu, že dňa 10.07.1997 podpísal A. K. na notárskom úrade JUDr. M.. C. s doteraz neustálenou osobou vydávajúcou sa za U. Y., v tom čase predsedu družstva V.d. Lasso New York, návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy uzavretej medzi družstvom V.d. Lasso New York ako predávajúcim a obžalovaným ako kupujúcim, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľnosti a následne dňa 18.07.1997 na notárskom úrade JUDr. A.. K. s doteraz neustálenou osobou vydávajúcou sa za U. Y., v tom čase predsedu družstva V.d. Lasso New York podpísali kúpnu zmluvu medzi družstvom V.d. Lasso New York a obžalovaným ako kupujúcim, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľnosti, pričom mal vedieť, že osoba vydávajúca sa za U. Y. je v skutočnosti niekým iným, preto návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ani kúpna zmluva neboli podpísané skutočným štatutárom predávajúcej právnickej osoby, a napriek tejto vedomosti tieto dokumenty podpísal a následne predložil Okresnému úradu Bratislava I, odboru katastra nehnuteľností, ktorý povolil vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na A. K.. Oslobodzujúci trestný rozsudok pritom vychádzal zo zistenia, že nebolo možné ustáliť jednoznačný záver, že A. K. predmetný skutok spáchal.

4. Podľa mienky konajúceho súdu žalobca v konaní nepreukázal ani pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaných. Žalovaní v 1. a v 2. rade preukázateľne neboli vlastníkami nehnuteľnosti a nehnuteľnosť neužívali na základe žiadneho právneho titulu, a to ani v čase, keď bol žalovaný v 2. rade jej záložným veriteľom; nemohli byť preto nositeľmi povinnosti, ktorej splnenia sa žalobca v konaní domáhal. Pokiaľ išlo o žalovaného v 3. rade, súd prvej inštancie mal za preukázané, že tento sa stal vlastníkom nehnuteľnosti na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02.06.2016, č.k. 7C/106/2011-361, právoplatného dňa 25.07.2016, túto ako vlastníka riadne užíval, a preto ani vo vzťahu k nemu žalobca nepreukázal vecnú legitimitáciu na jeho vypratanie. Konajúci súd v tomto smere zdôraznil, že vypratania nehnuteľnosti sa žalobca domáhal ako fyzická (a nie právnická) osoba, pričom hospodársku zmluvu, ktorej neplatnosť bola určená rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 15C/30/2011, nikdy neuzatvoril, keď zmluvnými a zároveň i sporovými stranami (v predmetnom konaní) boli žalovaný v 1. rade (v procesnom postavení žalobcu) a právnická osoba LASSO - výrobné družstvo (ako žalovaný v 1. rade) a V.d. Lasso New York (ako žalovaný v 2. rade).

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 218 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak,

že v konaní úspešným žalovaným priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko v konaní mali plný úspech.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolaním a ako právne irelevantný ho navrhol zrušiť. Dôvodil, že rozhodnutie konajúceho súdu vychádzalo z rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.05.2005, vo veci sp. zn. 15C/30/2001, ktorý považoval za nulitný. Kúpnu cenu nehnuteľnosti totiž zaplatil z vlastných finančných zdrojov za družstvo, ktoré v tom čase nebolo zapísané do obchodného registra a následne na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti zo dňa 10.10.1992 ho previedlo na jeho osobu. Družstvo potom nemohlo v rozpore so zákonom previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na právneho predchodcu žalovaného v 3. rade. Z uvedeného dôvodu nesúhlasil so záverom konajúceho súdu o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore.

7. Žalobca zároveň poukázal na to, že napadnutý rozsudok porušuje jeho ústavné práva podľa článku 46 a článku 48 Ústavy Slovenskej republiky. Keďže podľa článku 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky môže každý konať to, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá, mal za to, že „nulitnými konaniami mu žiadne povinnosti ako zákazy zo zákona na podanie žaloby o vypratanie nevznikli“.

8. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť, keď žalobcom uvádzané dôvody jeho nesprávnosti nepovažoval za právne relevantné.

9. Žalovaný v 2. rade sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu v plnom rozsahu stotožnil s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Podľa jeho mienky konajúci súd náležite zistil skutkový stav veci, ako aj dôvody a skutočnosti, ktorými žalobca odôvodňoval žalobu na vypratanie nehnuteľnosti, pričom dospel k správne záveru, že žalobca nebol a nie je vlastníkom, príp. spoluvlastníkom nehnuteľnosti, vypratania ktorej sa domáha a súčasne nepredložil žiaden dôkaz, na základe ktorého by konajúci súd mohol rozhodnúť o jeho vlastníctve k nej. Zdôraznil, že sám nehnuteľnosť nevlastní, neužíva ju na základe žiadneho právneho titulu, preto ju ani nemôže vypratať. V tomto smere považoval žalobu za absurdnú.

10. Žalovaný v 3. rade sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.06.2019 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

12. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastníkom je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

13. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníkom má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

14. Podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

15. Preskúmaním súdneho spisu sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom sa zaoberal posudzovaním dôvodnosti nároku žalobcu na vypratanie nehnuteľnosti žalovanými v 1. až 3. rade, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p.)

16. V prvom rade treba uviesť, že žalobca podľa opisu skutkových tvrdení v žalobe a napokon ani v priebehu konania netvrdil, že by medzi ním a žalovanými existoval právom aprobovaný vzťah, z ktorého by mu vyplývalo oprávnenie nakladať a disponovať s nehnuteľnosťou a do ktorého by žalovaní akýmkoľvek protiprávnym spôsobom zasahovali. Konajúci súd preto správne ustálil, že žalobcovi nesvedčí žiaden zákonný titul oprávňujúci ho domáhať sa voči žalovaným vypratania nehnuteľnosti.

Pokiaľ za taký právny titul žalobca označil zmluvu o prevode nehnuteľnosti zo dňa 10.10.1992, odvolací súd udáva, že táto bola uzavretá medzi V.d. Lasso (ako predávajúcim) a žalobcom (ako kupujúcim) a jej predmetom bola nehnuteľnosť, vypratanie ktorej je predmetom konania. Žalobca však na jej základe nikdy vlastnícke právo k nehnuteľnosti nenadobudol. V tomto smere odvolací súd poukazuje na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.05.2005, č.k. 15C/30/2001-59, ktorým tento určil neplatnosť hospodárskej zmluvy č. 1/1990-EÚ zo dňa 26.03.1990, uzavretej medzi právnym predchodcom Centra vedecko-technických informácií SR (Slovenská technická knižnica) a Lasso - výrobné družstvo, týkajúcej sa prevodu vlastníctva k objektu na B. XX Z. K. na Lasso - výrobné družstvo, rovnako ako i na obsah zápisnice z pojednávania konajúceho súdu zo dňa 16.10.2017. Na predmetnom súdnom pojednávaní sám žalobca deklaroval, že zmluva o prevode nehnuteľnosti zo dňa 10.10.1992 nebola vložená do katastra nehnuteľností, t.j. vo vzťahu k tejto zmluve nebol vykonaný vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobcu.

17. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie Bratislava - Staré mesto nepochybne vyplýva, že vlastníkom nehnuteľnosti, vypratania ktorej sa žalobca v konaní domáhal, je žalovaný v 3. rade. List vlastníctva možno považovať za listinu verejnú v zmysle § 205 C.s.p., nakoľko bola vydaná oprávneným orgánom (Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu) v rámci jemu zverenej kompetencie; vo vzťahu k takto vydanéj verejnej listine potom platí, že potvrdzuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak. Vyvrátiť pravdivosť v nej uvedených skutočnostiach dôkazom opaku znamená poskytnúť dôkaz o tom, že daná skutočnosť je opačná, než tá, uvedená v listine, pričom v tomto smere nepostačuje iba jednoduché popieranie pravdivosti obsahu listiny, prípadne spochybňovanie jej obsahu. Strana musí tvrdiť skutočnosti a predložiť dôkazy o tom, že údaje, pravdivosť ktorých verejná listina osvedčuje alebo potvrdzuje, sú nepravdivé. Je zrejmé, že žalobca pochybnosti ohľadne vlastníckeho práva žalovaného v 3. rade k nehnuteľnosti nijako a ničím nevyvrátil, a teda nepreukázal opak tých skutočností vyplývajúcich z údajov na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie Bratislava - Staré mesto; zároveň neosvedčil existenciu vlastníckeho, prípadne iného práva k nehnuteľnosti (držba, nájom), na základe ktorého by mu svedčilo oprávnenie domáhať sa vypratania žalovaných z nehnuteľnosti. Na uvedenom základe súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobcovi nesvedčala aktívna vecná legitímácia v spore. Žalobca nepreukázal ani pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných v 1. až 3. rade v konaní, keď nepreukázal, že niektorý zo žalovaných je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti uplatneného nároku; túto nebolo možné vyvodiť zo žiadneho právneho vzťahu existujúceho medzi žalobcom a žalovanými vo vzťahu k nehnuteľnosti.

18. Predpokladom úspešnosti každej žaloby je, okrem iného, aj preukázanie vecnej legitímácie v spore. Kto je vecne legitímovaným v konkrétnom prípade vymedzuje výlučne hmotné právo, ktoré určuje, kto je nositeľom práv, resp. povinností, o ktorých v súdnom konaní ide. Pre posúdenie otázky vecnej legitímácie je rozhodujúce to, ako je vymedzený predmet konania v žalobe. Nedostatok vecnej legitímácie (či už aktívnej, na strane žalobcu alebo pasívnej, na strane žalovaného), znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia alebo o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom tohto oprávnenia alebo povinnosti v spore. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca domnieva, že subjekt, proti ktorému návrh smeruje, je účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či ním objektívne je alebo nie. Tieto skutočnosti žalobca v konaní nepreukázal.

19. S poukazom na vyššie uvedené možno konštatovať, že súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré následne správne posúdil po právnej stránke uzavierajúc, že žalobca v konaní nepreukázal oprávnenosť nároku, ktorým sa voči žalovaným v 1. až v 3. rade domáhal vypratania nehnuteľnosti; uvedený záver nespochybnili ani skutočnosti uvádzané žalobcom v odvolaní. Vzhľadom na to, že odvolací súd nepovažoval žalobcom uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

20. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným v 1. a v 2. rade, ktorí mali vo veci úspech, priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žalovanému v 3. rade, ktorý mal rovnako úspech vo veci, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).